

Sant Salvador de Bellver 952 m

(Osona)

Horari: 2 h 40 min, 1 h40 de pujada i 1h de baixada

Desnivell: +/- 260 m acumulats

Dificultat: camí perdedor al principi, després corriols força fàcils de seguir.

Època: tot l'any; pot ser recomanable evitar les calorades de l'estiu. Primavera i tardor ofereixen els millors paisatges.

Cartografia: Lluçanès a Esc. 1: 30.000. Editorial Alpina

Bibliografia: Pels voltants de la Plana de Vic d'Eduard Comerma Torras. Col·lecció Els camins de l'Alba. Editorial Alpin i Geo Estel Guies

Accés: seguint la C-17 de Vic cap a Ripoll prenem la sortida 75 cap a Orís. Atenció! la sortida 76, Orís, només funciona venint de Ripoll o anant-hi. Per la BV-4611, arribem al petit nucli històric d'Orís on hi ha l'església de Sant Genís i el castell. Travessem el poble i per una pista asfaltada seguim 2 Km fins a una triple cruïlla de pistes on aparcarem.

Descripció: a la cruïlla prenem la pista asfaltada que, en descens, encara el sud. Quatre-cents metres més enllà a tocar d'unes ruïnes la deixem i comencem a seguir a mà dreta les marques grogues i blanques del PR C-54, el Sender d'Orís. Aquest avança per un bosquet, sorteja conreus i camps amb vaques pasturant i ens porta a l'obaga de Vilanova (25 min). És un clot humit a la capçalera del rec de Vinyoles on hi ha una font i un abeurador. Atenció amb el filat electrificat!. Comença aquí l'ascensió forta cap a Sant Salvador. Seguint sempre les marques del PR ens acostem a la gran masia de Vilanova. Un pal indicador ens assenyalava el camí. Guanyem altura fent ziga-zagues pel coster. Passem per una bifurcació amb pontet de fusta i un rètol que diu "Pont de trobada dels dos camins" per on trencarem al baixar. Seguim pujant dintre del bosc fins a situar-nos a la cota 910 m a la part superior del serrat. Planegem cap a l'esquerra en direcció sud-est fins arribar a un coll a 940 m on arriba una pista que ve de Sant Boi de Lluçanès. Veiem el conjunt de l'església romànica de Sant Salvador i l'edifici adjunt ocupat per una comunitat religiosa. En qüestió de minuts hi pugem, 952 m, 1 h 40 min. L'entorn és molt ben cuidat, s'hi respira pau. La canònica de Sant Salvador de Bellver apareix esmentada el 1110 i allà dalt, lluny de tot, s'hi va instal·lar una comunitat de monjos Agustinians, fins el 1272. Després de segles de decadència la presència d'una comunitat religiosa n'ha recuperat el millor aspecte. Darrere l'absis un mirador domina tota la Plana de Vic i els cims del Pirineu oriental. Baixem per on hem vingut fins la bifurcació amb el rètol i el pontet on ara seguim rectes. El camí, més curt i directe que el de pujada, segueix baixant cap el nord sobre terreny descompost i fa cap a una pista que seguim a mà dreta. La pista baixa revoltant la masia Vilanova i en 1, 2 km ens du a la cruïlla d'inici.

